

Ú V O D

"ODPOČINUTIE VEČNÉ DAJ IM PANE A SVETLO VEČNÉ NECH IM SVIETI"

/z liturgie/

2. novembra - na "Dušičky" sa iste väčšina z nás rozíde ku starým rodičom, alebo rodinám na dediny zapáliť sviečky na hrob svojich zomrelých príbuzných. Je to všetko veľmi pekné, zapálime sviečky, prípadne sa pomodlíme Otčenáš, ale to je asi všetko. Všeobecne si na nich asi málo spomenieme a možno, že keby tento sviatok nebol, ani by nás to nenapadlo...

Modlíme sa väčšinou za svoje problémy, niekedy za iné aktuálne, ale za tých, ktorí tu medzi nami už nie sú - asi málo. I oni to možno veľmi potrebujú. Už raz sme sa v apoštoláte modlitby modlili za dušičky v očistci, za ktoré sa už nik nemodlí. Skúsme si i tento mesiac pár raz na ne spomenúť !

V druhom bode by som chcel ešte spomenúť koniec mesiaca, kedy sa začína advent /30. november - prvá adventná nedeľa/ - príbeh - prava na príchod Pána Ježiša. Mali by sme sa pripraviť naozaj dobre a dôstojne uvítať Spasiteľov príchod. Vlni sa napr. /skoro/ všetci fajčiari dohodli, že nebudú v advente fajčiť. Aj keď sa to väčšine nepodarilo, snaha bola. Mohli by sme niečo podobné vyskúšať aj tento rok, veď Nebeskému dieťaťu maličkosťami urobíme radosť ... Veľa šťastia a Božieho požehnania.

PRECHÁDZKA ZA POSVÄTNÝMI ZNAMENIAMÍ

/sériu článkov venujem svojim protestantským kamarátom Marte a Janov

Dnes : KOSTOL

Často sa kresťanom-katolíkom vyčíta, že sú povrchní, že nevedia čo veria, čo sa deje v kostole, k čomu slúži napr. svätenička atď. V nasledujúcich úvahách sa pokúsím vysvetliť jednotlivé symboly, s ktorými sa skoro denne stretávame v kostole, aby sme si tak spoločne obohatili svoje poznanie a v prípade potreby uhájili to "svoje". Dnes teda o kostole.

Kostol je znak /symbol/. Znak v našom náboženstve zaujíma dôležité miesto. Napr. znakom našej záchrany je križ. Znakom sú tiež sviatosti, sväteniny, kľaknutie, zloženie rúk, voda, oheň, náboženstvé predmety, celá liturgia. Znaky treba vedieť čítať, sú to mosty, krže ktoré sa pomocou analogií, prirovnaní, znamení, symbolov dostávajú z viditeľnej zmyslovo vnímanej skutočnosti do sveta neviditeľného. Človek sa prvým hriechom vzdialil z Božej prítomnosti, došlo u neho k disharmonii medzi telom a duchom. Bezprostredné vnímanie Boha sa úplne stratilo. Nadviazať trvalý kontakt s Bohom, kontakt, ktorý by bol dialogom, znamená duševný drill. Dnes neexistuje /ani neexistovalo/ náboženstvo, ktoré by nemalo nejaký kultový objekt, v ktorom si sprítomňujeme Boha nejakým predmetom, obrazom, či sochou. Tieto kultové predmety majú uľahčiť "dril" nadväzovania priateľstva s Bohom. Niektorí môžu namietnuť, že robíť sochy, obrazy Boha je nebiblické, proti prvému prikázaniu. Nikto netvrdí, že obrazy a pod. sú predmetom našich prosieb a vďakyvzdávania. Nie, sú len okienkami, prostredníctvom ktorých naša obrazotvornosť nazerá na Krista, či svätca, aby si uľahčila dialog. Sochy, obrazy a pod. sú zhmotnené modlitby umelca. Mnohokrát na základe symbolických

videní biblických prorokov /napr. obraz bielobradatého starca je symbol Boha a Otca/. Každý kresťan si pri modlitbe vytvára nejakú predstavu, o ktorú by sa oprel. Veriaci s darom umeleckého cítenia dáva svojim predstavám viditeľnú formu. Nie je vzácnosť vidieť v Sov. zväze, kde niet dostatku Biblie, ani inej náboženskej literatúry, stáť veriaceho pol hodinu /i viac/ pred ikónou a takto rozjímať, rozprávať sa s TRANSCENDENTALOM. Boh sa snád niekedy len pousmeje nad tými výtvormi, pod ktorými si Ho predstavujeme, isto Ho táto naša trošku detská snaha ako prejav lásky poteší, veď ktorý otec vybiže svoje dieťa, keď mu ono prinesie jeho nakreslený portrét. O modloslužbe hovoríme vtedy, keď sa kultový predmet stotožní s Bohom /napr. africké kmene a ich drevené fетиše/. Klaknúť si pred sochou napr. Panny Márie znamená nedobudnúť veľmi konkrétny pocit prítomnosti kohosi, kto nás počúva. Tento psychologicky dôležitý pocit pri modlitbe je uznávaný i u mnohých protestantov /napr. brat Roger z Taize/. Obrazy, sochy sa tiež kedysi nazývali obrazovou Bibliou, lebo chudobným ľuďom stredoveku, ktorí boli väčšinou negramotní, hovorili vizuálne vnemy často viac ako abstraktné teologické výklady pre nich nič nehovoriace a nezrozumiteľné proroctvá starozákonných prorokov. Obrazy, sochy svätcov by sa mohli kludne nazvať obrázkovou históriou Cirkvi. Vráťme sa však k predmetu nášho dnešného článku. Akým znakom je kostol? Čoho je znakom? KOSTOL JE ZNAKOM CIRKVI. Vo väčšine jazykov je termín kostol a cirkev totožný: église /fran./, chiese /tal./ pochádzajú z latinského ecclesia - zhromaždenie, Kirche /nem./, cerkev /slovan./, church - Dom Pánov. Slovenský kostol je odvodené z latinského castellum - opevnené miesto. Polština použila slovo kosciol na označenie kostola i Cirkvi. Prvotný význam slova kostol je teda zhromaždenie, obecensvo - Cirkev, až druhotný význam je, že ide o budovu, v ktorej sa zhromaždenie schádzalo k obeti. Cirkev je putujúca tj. predstavujem si ju ako dlhý zástup začínajúci práve pokrstením dieťaťa, prechádzajúci množstvom žijúcich kresťanov cez dvere smrti do nekonečnosti, kde tento zástup pokračuje zástupom svätcov a dobrých kresťanov všetkých storočí, končiac Apoštolmi na čele s Kristom. Obrazy svätcov, Panny Márie nám toto putovanie a pohyb cirkvi do raja naznačujú. Cirkev je aj matkou modliacou. Keď prinášame v kostole obeť sv. omše, svoje modlitby, pripája sa k nám aj modlitbami cirkvi všetkých generácií s orodovaniami všetkých jej svätých a dobrých ľudí. Všetci pokrstení sme rodinou Ježiša Krista, rodinou, ktorá sa spoločne o niečo snaží. Sv. František z Assisi je mojím obratom, zomrel pred 800 rokmi, naše rodinné puto, ktoré siaha až do večnosti sa tým nepretrhlo, lebo pre nesmrteľnú dušu je smrť len bránou do večnosti. Je ťažké veriť, že svätec typu Františka by vo večnej blaženosti ostal egoistom, ktorý nemá viac záujem o budúcnosť hriešnych duší žijúcich na zemi. Kostol je teda plný svätých a anjelov, ktorí sa spolu s nami modlia. Kňaz sa napr. modlí: "...preto s anjelmi, archanjelmi a so zástupmi všetkých svätých spievame chválospev na tvoju slávu a neprestajne voláme svätý, svätý, svätý...". Toto vedomie nás má napínať radosťou, úctou a dôstojnosťou. Žuvačka, neslušné vtipy a pod. do kostola nepatria! Kostol to nie je len historická pamiatka, v kostole sú zaznačené celé dejiny Cirkvi. Počnúc ikonou z 10. stor. končiac mikrofonom z 20. stor. každá generácia sa snažila zanechať nejaké dedičstvo, ktorým by svoj kostol obohatila. Čím obohatíš svoj kostol ty? Ďakoval si niekedy ako napr. grékokatolíci za jeho staviteľov a dobrodincov?

Cirkev ako spoločenstvo veriacich kresťanov má svoju vonkajšiu - viditeľnú a vnútornú - neviditeľnú stránku. Vonkajšia stránka Cirkvi je viditeľná spoločnosť, ktorá má po príklade Krista /sv. Peter - apoštolí - 70 učeníci - obrátení veriaci/ svoju viditeľnú hlavu, organizáciu /pápež - biskupi - knazi - laici/, svoje zákony, život veriacich s náboženskými prejavmi, členeniami na biskupstvá, dekanáty atd. Je to navonok prejavujúci sa živý organizmus, ktorý má svoje cudhovné vnútro tj. tá neviditeľná stránka, vyjadrená termínom "mystické telo Kristovo", ktorého hlavou je Kristus a telo Cirkvi sú živé údy tohto tela - tj. my. Sv. Pavol vyjadruje charakter Cirkvi pomocou dvoch znakov : prirovnáva ju k živému telu s údmi, v druhom prípade k budove s jednotlivými kamenmi. Liturgia to vyjadruje podobnosťou, že kostol pozostáva zo živých a vyvolených kamenov. Kostol má byť živý. Živý je životom ľudu Božieho, živou vierou, živou účasťou na liturgii. Každý z nás má úlohu v Cirkvi. Poznáš svoju? Každý z nás je budovateľ Cirkvi. Buduješ ju? I poriadok v kostole je previerkou, akú starosť máme o kostol, teda i o Cirkev. Nie sú naši knazi iba opustení, uzímení pastieri, ktorých ich ovečky nepočúvajú a z času na čas nezohrejú svojou návštevou? Keď život v kostole upadá, kostol umiera, stáva sa turistickou atrakciou, kinom, divadlom, koncertnou sienou, sýpkou /viď u nás 50-te roky/. Vážme si kostol. Už z diaľky sa vypína jeho veža nad mestom či dedinou. Kostol dáva osobitý ráz tomu-ktorému mestu. Vieš si napr. predstaviť Bratislavu bez Domu sv. Martina? Uvedom si pri vstupe do kostola, že si vstúpil do Cirkvi - tajomného Tela Kristovho, ktorého zdravie závisí i od Teba - jednej z jeho buniek.

MEDUGORJE

Udalosti, ktoré sa stali v Medugorji, nie sú ešte Cirkvou schválené a preto je osobne na každom, či nasledujúcim riadkom uverí. Medugorje je dedina v krasovej oblasti medzi vápencovými horami. Leží blízko okresného mesta Citluk asi 30 km od známeho mesta Mostaru. Mnohí viete, čo sa tu udialo a čo sa tu stále deje. Áno, zjavila sa tu Panna Mária v Juhoslávii prezývaná Gospa. Všetko sa začalo 24. júla 1981 na úpätí kopca Crnica. Ivana, jedna z vizionárov o tom hovorí: "Bolo to na úpätí kopca. Ja a Mirjan sme sa prechádzali, modlili sa a spievali nábožné piesne. Naraz som sa pozerala na kopec a vykrikla som "Pozri Gospa!" a odtiaľto sa začala epizóda Medugorských zjavení. K Ivane a Mirjane sa neskôr pridal ďalší vizionár.

Základné údaje o vizionároch :

Vicka Ivankovicova - 3.9.1964

Má ešte 7 súrodencov. Otec pracuje v NGR. Vychodila jeden rok textilnej strednej školy, potom štúdium prerušila. Nosila na krku krížik. Na jeseň mala robiť skúšky do II. ročníka, krížik však dráždil jedného učiteľa a preto ju vyzval, aby si ho dala dolu, inak ju vraj nepripustí ku skúške. Vicka odmietla a odišla zo školy s prehlásením, že pôjde do kláštora. Neskôr sa definitívne rozhodla, že to urobí. Ďalším dôvodom bolo aj to, že si Gospa priala, aby zostala v Medugorji.

Mirjan Bragicovicova - 18.3.1965

Má ešte brata. Jej otec je lekár v Sarajeve, kde aj bývajú. Pochádzajú z Bijakovíc /susedná dedina/, kde chodila na prázdniny k príbuzným. Mirjana študuje medicínu, ktorú chce na radu Gospy dokončiť.

Mária Pavlevicová - 1.4.1965

Má päť súrodencov. Jej otec je roľník. Ona sa vyučila v Mostare za kaderničku. Definitívne sa rozhodla, že pôjde do kláštora. Medzi všetkými deťmi už do mala vyniká hlbokou zbožnosťou.

Ivana Ivankovicová - 21.6.1966

Má dvoch súrodencov. Matka jej zomrela v marci 1981 a potom po Veľkej noci otec odišiel pracovať do NSR. Bývajú v Mostare. Pravidelne chodia k príbuzným do Bijakovíc. Ivana študuje na gymnáziu v Mostare.

Ivan Dragecevic - 25.5.1965

Má ešte dvoch súrodencov. Chodí do arcibiskupského gymnázia vo Vyškom pri Sarajeve. Otec je roľník.

Jakov Colo - 6.3.1971

Žije sám s matkou. Otec pracuje niekde pri Sarajeve a málokedy sa doma objaví. Jakov chodí do obecnej školy v Madugorji. Je najchudobnejší z detí.

Jelena Vasilij - 1972

Má ešte 4 súrodencov. Od decembra 1982 sa zjavuje Gospa i jej, nie však ako deťom, ktoré ju vidia a počujú mimo seba. Jelena ju cíti vo vnútri. I Jelena sa Gospa zjavuje každý deň, okrem 14 dní, keď sa jej Gospa neukázala, pretože bola pyšná, že sa jej Gospa zjavuje. Až keď opäť zostala skromná, začala sa jej znovu zjavovať pod podmienkou, že sa z tohto hriechu vyspovedá.

Ivana a Vicka sú sesternice, ako aj Mirjana a Jakov.

Najdôležitejším, čo Gospa necháva na zemi pri zjaveniach sú jej posolstvá ľuďom. Neobišla ich ani v Medugorji. Vyjadruje ich v štyroch bodoch: viera, modlitba, obrátenie, pôst.

Prosba o skutočnú hlbokú vieru je mottom zjavenia. Veď vierou sa človek stáva účastníkom Božieho života. Práve viera je to, čo toľko ľudí v dnešnom svete stratilo. Viera znamená výjsť zo seba a darovať sa celkom Bohu, byť s ním v jednote a v tejto jednote nájsť seba - celého, naplneného. Viera sa totiž nemení vzťahom k nejakej náuke, či jej dokonalým poznaním, ale priamo vzťahom ku Kristovi. Gospa sa sťažuje, že ľudia v dnešnej dobe posudzujú a hodnotia náboženstvo a cirkve podľa spôsobu života knazov. Gospa doslovne povedala: "Nechodíme do kostola, aby sme pozerali na knaza, alebo počúvali reči o jeho súkromí. Do kostola chodíme, aby sme sa modlili a prostredníctvom knaza počuli Božie slovo". Rovnako hovorí Gospa aj o modlitbe. 3. febr. 1982 odkázala Gospa bohoslovcem: "Modlitbou sa dosiahne všetko". Žiadala deti, aby vyzvali celý svet k modlitbe. Na otázku jedného farára, či by bolo prospešné zakladať modlitebné skupiny, Gospa odpovedala: "Ano a pokiaľ možno všade". Taktiež, keď sa jej deti spýtali, čo odkázať svetu na Silvestra '81 odpovedala: "Čo najviac modlitby a pôstu". Dalším bodom je obrátenie. Sama hovorí prostredníctvom Jeleny: "Jediné, o čo vás prosím, je obrátenie, jedine obrátenie! Obrátenie! Hovorím to vám, aby ste to zvestovali celému svetu. Obrátenie, len obrátenie! Nie je pre mňa ťažké, že trpím a budem za vás trpieť. Vás však prosím o obrátenie. Budem prosiť Syna, aby vás netrestal. Vy nič neviete o plánoch Božích a ani nemôžete vedieť. Prosím vás, len sa obráťte. To je jediné moje želanie. Buďte pripravení na všetko, len sa obráťte! To je všetko, čo vám chcem povedať. Zrieknuť sa všetkého, to je obrátenie. Zbohom, zostante v pokoji". Ďalšie, k čomu nás vyzýva, je pôst. Pôst - nielen v piatok, ale i pri iných príležitostiach. Zdôrazňuje, že sa nestačí len pôstiť, ale je zároveň potrebné zbavovať sa starých zlozvykov. Pôst nemá cenu, keď sa hádame a hrešíme. Medzi škodlivé zlozvyky Gospa zaraduje časté pozeranie televízie, fajčenie, nadmerné pitie alkoholu alebo kávy.

Modlitbou, pôstom, obrátením a vierou Gospa smeruje k základnému bodu posolstva a tým aj uskutočnenie Božieho mieru, ktorý je najaktuálnejší práve v dnešných časoch. Veď Gospa sa nám v Medugorji predstavuje ako Kráľovná mieru a tieto 3 písmená sa objavili napísané i na nebi nad Križencom /vrch vedľa Crnice/ v júli 1981 veľkými ohnivými písmenami, ktoré videli nielen deti, ale i ostatní pútnici.

M Y V Á M

...Pozor...smena...pozor...nezabudni...pozor...smena...pozor...

Keďže sú neustále problémy s výmenou tajomstiev, tj. buď sa vôbec neodovzdajú, alebo len neskoro, na schôdzke "Ruži" bolo rozhodnuté sprísniť kritériá členstva v bratstve. Tajomstvá sa nebudú vymieňať až do 2.I.1987. Dovtedy by bolo dobré, keby sa všetky odovzdali bratovi R. K. Dňa 3.I.1987 sa uskutoční schôdzka, na ktorej sa opäť zorganizujeme, lebo dochádza i k takým problémom, že niektorí "nevedia", ktoré tajomstvo sa modlia, alebo sa dvaja modlia to isté. Bude sa viesť prísna evidencia odovzdávania tajomstiev. Každý zájde za bratom R. K. osobne a najneskôr do dvoch dní od dátumu napísanom na apoštoláte modlitby si vymení tajomstvo. Kto prekročí limit dvoch dní päťkrát, bude z "ruže" pre nezodpovednosť vylúčený. Po uplynutí 12 mesiacov bodovanie začne odznova. Bodovanie bude trvať rok, "čierne" ovce uverejníme v Plátku. Keďže sa budeme dva mesiace modliť bez tajomstiev, aby nedochádzalo k zmätkom, uvádzame v zozname číselnice tajomstiev s menom bratov pre mesiac november a december

1.2.	A. V.
2.3.	M. K.
3.4.	R. K.
4.5.	P. Z.
5.6.	P. A.
6.7.	R. S.
7.8.	M. S.
8.9.	I. T.
9.10.	P. T.
10.11.	R. L.
11.12.	T. L.
12.13.	F. R.
13.14.	L. J.
14.15.	P. G.
15.16.	R. P.

Zamyslenie nad Apoštolátom modlitby

Špinavý cigán, necigán, smrdíš ako cidán, nekradni jak cigán atd. - takéto a rôzne iné "krásne" tituly sa vteliť do našej matičiny. Aký má byť kresťanský postoj voči cigánom? Títo kočovníci, ktorí sa v 11. - 13. storočí presťahovali z Indie do Európy, a predstavujú aj u nás nemalú etnickú skupinu. V minulosti im najmä zo strany dedinských farárov bola poskytovaná morálna a sociálna opatera. Dnes sa zredukovala len na sociálnu, ale keďže nemajú okrem štátnych zákonov žiadne iné, ktoré by ich "brzdili", stávajú sa "podsvetím" spoločnosti. Sami si uvedomujú diskrimináciu zo strany bielych a bránia sa voči nej svojím spôsobom - asociálnou činnosťou. Moje rozhovory s cigánmi ma priviedli k poznaniu, že 90 % cigánov je veriacich. Nebude sa pri poslednom súde opakovať,

v tej pesničke "Niektó raz videl cigána mrieť, pýtal sa - budeš Ty Ježiša zrieť? Kto je to, povedz mi, cigán zalkal, nikto mi o nom nič nepovedal"?!
 Pred niekoľkými rokmi bola medzi nami sestra J., podľa kňazových slov úprimne verila, potom však, keď sa odsťahovala jej známa, ktorá ju obrátila, nenašla medzi nami pochopenie kvôli našim malo-meštiackym prežitkom - ostala sama a ušla medzi svojich. Nakoniec sa "museia" vydať. Toľko skúsenosť s cigánmi v našom zbore. Je smutné dnes vidieť ako cigán surovo mláti svoju ženu, ako sa od najmenších po najväčších spijajú, ako počas zimy behá po polozbúraných obydliach nahé cigánča po snehu a iné rôzne obrazy. Ježiš z Nazaretu žije dnes medzi cigánmi. Cigáni patria medzi najbiednejších. Nemajú vlastné náboženstvo, štát a ich kultúra je tiež pochybná /hrajú pre peniaze a to, čo sa páči bielym/. Keď už nemáme odvahu odísť medzi nich a zvestovať im evanjelium, prispějme aspoň modlitbou /o nemožné?/ - za obrátenie cigánov a skúsme ich milovať, pozeráť sa na nich ako na chorých ľudí, ktorí potrebujú našu lásku a pozornosť /aspoň v modlitbe/. Kedysi Natanael povedal Filipovi /Jn 1, 43-51/ či môže z takého zapadákov plného lum-pov ako je Nazaret pochádzať Mesiáš? Ježiš ho presvedčil, že áj. Ježiš bol ostatne vždy na strane malých a utláčaných. Podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi /Lk 10, 25-37/ očistil meno Samaritán, ktoré malo zvuk ako dnes naše cigán - tak pozor - lebo sa môže veľmi ľahko stať, že pri druhom príchode sa Ježiš narodí v nejakom cigánskom Nazarete a potom nám pri poslednom súde rozpovie podobenstvo o milosrdnom Cigánovi.

Ohlas na októbrové číslo "Plátku"

/Príspevok brata Pavla/

Zdá sa mi, že októbrové číslo upadlo príliš do teoretizovania. Prečo sa nepísalo napr. o ôsmom výročí pontifikátu sv. Otca? Prečo nebolo v Plátku ani slovko o Saštine? Myslím, že to nie je chyba iba redakčnej rady, mali by si to uvedomiť aj ostatní členovia Ruže. Plátok je ich, prečo neprispievajú? Boja sa, že im niekto odhryzne z nosa? Časák je náš, každý tu má priestor na svoj názor. Páčil sa mi článok "La Sallette", dobre by bolo pokračovať v týchto zjaveniach.

Ešte jeden návrat do leta - list od sestry z Pogradu

Naša sestra Marika poslala list :

Rovný rovného si hľadá - povedal istý múdry človek. Naozaj mal pravdu. Potrebu zblížiť sa s človekom mne blízkym som pocítila aj ja počas LA v NZ, kde som nikoho nepoznala a ťažko mi bolo, keď som doma mala sa rozlúčiť so svojimi priateľmi, hoc len na 3 týždne. Odchádzala som však s dôverou v Pána. Hned po príchode do NZ som stretla mladých ľudí, stretla som priateľov. Kde? To sa predsa ani pýtať netreba, ved Pánov dom nás všetkých víta, len treba prijať pozvanie. Páčil sa mi spev aj nácvik. Bolo krásne, že sa po skončení nácviku modlilo. Nebolo by úžasné, keby sa aj nácvik modlitbou začal? Počas môjho pobytu sa konalo stretnutie mládeže, na ktorom som mala možnosť byť, nuž som to využila. Keďže som sa takejto akcie zúčastnila lx, jej priebeh sa mi páčil. Verím, že na budúci rok bude ešte krajšie a bohatšie. Touto cestou sa chcem podakovať za všetko, čo ste pre mňa urobili - milí priatelia. Možno si to ani neuvedomujete - ved ste boli doma, ale verte, že ten domov som pri vás našla aj ja.
 Vaša "východná" priateľka

Nechceš byť žiadny zmok - príspej na Plátok.

Plátok čaká na Tvoj myšlienkový tok - neboj, nie je to žiadny šok.

M Y V Á M

POZVANIE DO TRNAVY

V dňoch 15.-16. novembra sa v Trnave uskutoční zaujímavá akcia - vyvrcholenie spoločného Deviatnika.

Predpokladaný program :

- 1/ 15. nov. - sv. omša o 18,00 hod.
- 2/ 15.-16. nov. - vyložená Sviatosť oltárna
- 3/ 15.-16. nov. - program mladých
- 4/ 16. nov. - sv. omša - d.p. biskup monsignor J. Gábriš

Teda naozaj zaujímavý program - zúčastníme sa ?

Milí moji,

už čoskoro je december a bilancia novembrového ruženca sa mi zdá ako zlý sen. Je takmer nulová. V októbrovom Plátku v úvode sa tuším hovorilo o tom, že by sme mali stáť v prvých radoch. Skutek však utek. Nemali by sme sa nad tým tak trochu zamyslieť ?

APOŠTOLSKÝ LIST

pápeža Jána Pavla II. mladíkom a devám celého sveta pri príležitosti Medzinárodného roku mládeže.

Drahí priatelia !

Želanie pre rok mládeže - Buďte stále pripravení obhájiť sa pred každým, kto Vás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je vo Vás.

Toto je želanie, s ktorým sa obraciam na Vás mladých, hneď na začiatku roka. Organizácia spojených národov vyhlásila rok 1985 za Medzinárodný rok mládeže. To má mnohostranný význam predovšetkým pre Vás samých, ale aj pre všetky vekové stupne, pre jednotlivé osoby, pre spoločenstvá a pre celú spoločnosť. Má to osobitný význam aj pre Cirkev ako ochranýnu základných práv a hodnôt a zároveň ako služobnicu večného určenia, ktoré má v Bohu samom každý človek i celá veľká ľudská rodina.

Ak je človek základnou a zároveň aj každodennou cestou Cirkvi, potom možno ľahko pochopiť, prečo Cirkev pripisuje osobitnú dôležitosť obdobiu mladosti ako kľúčovému obdobiu v živote každého človeka. Vy mladí stelesnujete túto mladosť. Vy ste mladosťou národov, mladosťou každej rodiny a celého ľudstva. Vy ste mladosťou Cirkvi. Všetci pozeráme na Vás, pretože prostredníctvom Vás sa my všetci v istom zmysle neprestajne stávame znova mladými. Preto Vaša mladosť nie je len Vaším osobným vlastníctvom, alebo vlastníctvom jednej generácie. Patrí do celku tej cesty, ktorou každý človek prejde na svojej životnej púti a zároveň je osobitným dobrom všetkých, je dobrom celého ľudstva.

Vy ste nositeľmi nádeje, lebo patríte budúcnosti a budúcnosť patrí Vám. Ved nádej je vždy spätá s budúcnosťou, je očakávaním budúcných dobier. Nádej ako "kresťanská čnosť" je spojená s očakávaním tých večných dobier, ktoré prisľúbil Boh ľuďom v Ježišovi Kristovi. Táto nádej, ako kresťanská a ľudská čnosť, je zároveň očakávaním dobier, ktoré človek vytvára, keď využíva talenty, ktorými ho obdarovala Prozreteľnosť.

V tomto zmysle budúcnosť patrí Vám mladým, tak ako raz patrila generácii dospelých a spolu s nimi sa stala prítomnosťou. Za túto prítomnosť vo všetkých jej mnohorakých formách a profiloch sú zodpovední predovšetkým dospelí. Vám patrí zodpovednosť za to, čo sa raz spolu s Vami stane prítomnosťou a čo teraz je ešte budúcnosťou. Keď hovoríme, že vám patrí budúcnosť, myslíme v kategóriách ľudskej pominateľnosti, ktorá je vždy prechodom do budúcnosti. A keď hovoríme, že od Vás závisí budúcnosť, myslíme v etických kategóriách podľa požiadaviek morálnej zodpovednosti, ktorá nám prikazuje pripisovať človeku ako osobe - ale aj spoločnostiam a spoločnostiam, ktoré sa koniec koncov skladajú z osôb - základnú hodnotu ľudských činov, plánov, iniciatív a úmyslov.

Táto dimenzia je aj vlastným rozmerom kresťanskej a ľudskej nádeje. A práve v tejto dimenzii prvé a základné želanie, ktoré Cirkev vyslovuje mojimi ústami Vám mladým v tomto roku venovanom mládeži, je toto: "Buďte stále pripravení obhájiť sa pred každým, kto vás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je vo vás".

/pokračovanie v budúcom Plátku/